

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 24Ek/2964/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122455317
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zdechovanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122455317.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Venas Group, a.s., so sídlom Skladná 6, 07631 Streda nad Bodrogom, IČO: 46972919, zastúp.: JUDr. Slavomírom Kučmášom, advokátom so sídlom Plynárska 1, 07101 Michalovce proti povinnému 1./ Východoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Mlynská 31, 04291 Košice, IČO: 36599361, zastúp. KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., so sídlom Dunajská 32, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 003 848, o vymoženie 602.042,33 Eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Jozefom Blaškom pod sp. zn. 5EX 936/22, Exekútorský úrad so sídlom kpt. Nálepku 8, 07101 Michalovce, o sťažnosti povinného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/2964/2022 zo dňa 27. 12. 2022 a o návrhu povinného 1/ na prerušenie exekučného konania, takto

rozhodol:

- I. Súd sťažnosť povinného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/2964/2022 zo dňa 27.12.2022 **z a m i e t a**.
- II. Návrh povinného 1/ na prerušenie exekučného konania **z a m i e t a**.
- III. Súd povinnému 1/ nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 27.10.2022 domáhal od povinných 1/ a 2/ vymoženia pohľadávky vo výške 602.042,33 Eur s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 26Cb/68/2017 zo dňa 29.9.2020 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/55/2021 - 588 zo dňa 25.08.2022, právoplatným a vykonateľným dňa 21.10.2022 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 09.11.2022 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jozefa Blaška so sídlom exekútorského úradu v Michalovciach, ktorý ju vedie pod sp.zn. 5EX 936/22. Obsahom exekučných titulov v prejednávanej veci pritom je právo oprávneného na podporu pri výrobe obnoviteľných zdrojov energie, v rámci ktorého mal povinný 1/ ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy zaplatiť oprávnenému doplatok podľa cenového rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví vydaného výrobcovi a povinný 2/ ako odberateľ mal od výrobcu odobrať elektrinu a zaplatiť oprávnenému za odobratú elektrinu určenú cenu .

2. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/2964/2022 zo dňa 27.12.2022 vyššia súdna úradníčka zamietla návrh povinných 1/ a 2/ na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) a povinných zaviazala k povinnosti uhradiť oprávnenému trovy exekučného konania v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie vo výške 1.066,67 Eur. V uznesení konštatovala, že povinní 1/ a 2/ po doručení upovedomenia o začatí exekúcie dňa 14.11.2022 podali dňa 28.11.2022 návrh na zastavenie exekúcie, kde namietali, že exekučný titul trpí viacerými vadami zmätočnosti, arbitrárnosťou a nesprávnym právnym posúdením, a to v takom rozsahu, že tento predstavuje vážny zásah do základného práva povinných podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

základných ľudských práv a slobôd. Z tohto dôvodu existuje hrozba zrušenia exekučného titulu, čo by predstavovalo obligatórny dôvod zastavenia exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Ďalej povinní uviedli, že proti potvrdzujúcemu rozsudku Krajského súdu v Košiciach podali v zákonnej lehote dňa 03.11.2022 dovolanie spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti, ktoré zároveň pripojili ako prílohu k návrhu na zastavenie exekúcie. Povinní majú za to, že podané dovolanie spĺňa všetky predpoklady na to, aby bolo považované za inú skutočnosť, ktorú Exekučný poriadok považuje za dôvod zastavenia exekúcie, nakoľko bráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Ako dôvod v čom podanie dovolania bráni vymáhateľnosti exekučného titulu povinní uviedli nemožnosť navrátenia do pôvodného stavu v rámci exekučného konania. Povinní majú za to, že ak by exekúcia nebola za súčasného právneho stavu zastavená, škoda na majetku povinných aj v prípade pozitívneho rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní, by mala pre povinné spoločnosti len deklaratórny účinok bez reálnej možnosti domôcť sa vrátenia zexekvovaných peňažných prostriedkov od oprávneného. Povinní 1/ a 2/ mali za to, že exekučný titul je nezákonný, a teda je možné dôvodne očakávať jeho zrušenie zo strany Najvyššieho súdu SR, čo nesporne predstavuje skutočnosť brániacu vymáhateľnosti exekvovanej pohľadávky. Na základe uvedených skutočností povinní navrhli, aby bola predmetná exekúcia zastavená podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

Oprávnený so zastavením konania nesúhlasil, nakoľko mal za to, že nie sú v žiadnom prípade splnené zákonné podmienky pre zastavenie konania. Skutočnosť, že podľa povinných by exekučný titul mal trpieť viacerými vadami zmätočnosti, arbitrárnosťou a nesprávnym právnym posúdením, možno v tomto štádiu nanajvyššie považovať len za ich subjektívne hodnotenie, ktoré je bez akéhokoľvek právneho významu. Poukázal na to, že exekučný súd nemôže v exekučnom konaní nahrádzať rozhodovaciu právomoc orgánu oprávneného rozhodovať o opravných prostriedkoch podaných proti rozhodnutiu súdu v základnom konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný. Z rozhodovacej praxe exekučného súdu, ako aj z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04-70 z 19.05.2004 podľa oprávneného jednoznačne vyplýva, že samotné podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu. Ak aj zákon pripúšťa možnosť podania mimoriadneho opravného prostriedku proti právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu súdu, podanie takéhoto prostriedku napr. dovolania, nemá vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu, podanie dovolania nemá suspenzívny účinok a teda ani nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie. Taktiež vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu nemá ani súbežné podanie návrhu na odklad vykonateľnosti podľa § 444 ods. 1 CSP. Na vymáhateľnosť exekučného titulu by mal vplyv len prípad, ak by povinný predložil súdu právoplatné rozhodnutie dovolacieho súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu, resp. rozhodnutie o zrušení exekučných titulov, čo sa v danom prípade nestalo. Aj za predpokladu predloženia rozhodnutia dovolacieho súdu o odložení vykonateľnosti exekučného titulu by daná skutočnosť nezaložila dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, keďže predstavuje len zákonný dôvod na odklad exekúcie podľa § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, pričom právomoc rozhodovať o takomto návrhu prislúcha len súdnemu exekútorovi. Oprávnený okrem toho poukázal aj na to, že svojich práv na zaplatenie plnenia vo forme dodávok ním vyrobenej elektriny z obnoviteľných zdrojov povinnými sa na Okresnom súde Košice I. domáhal už od polovice roka 2017, pričom toto jeho právo mu bolo priznané až roku 2022 na základe exekučného titulu, ktorý je podkladom pre vedenie tejto exekúcie. Povinní podobné argumenty ako v návrhu na zastavenie exekúcie opakovane uvádzali takmer 5 rokov v konaní pred okresným aj krajským súdom a napriek právoplatnému meritórnemu rozhodnutiu súdu naďalej ignorujú uloženú povinnosť uhradiť svoj záväzok oprávnenému, ktorý mu vznikol za „riadne vyrobenú a dodanú elektrinu“.

Vyššia súdna úradníčka v napadnutom uznesení konštatovala, že exekučný súd je pri výkone rozhodnutia rozsudkom všeobecného súdu viazaný a nemá oprávnenie tento exekučný titul vecne preskúmať (viď Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 663/2016 zo 7. 9. 2016). Taktiež nedisponuje právomocou rušiť exekučné tituly a posudzuje ich len z hľadiska formálnej a materiálnej vykonateľnosti. Povinní sa vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neopierajú o tvrdenia, ktoré by zakladali niektorí zo zákonných dôvodov zastavenia exekúcie, pričom v čase vydávania poverenia na vykonanie exekúcie boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom, nakoľko exekučný titul nebol žiadnym spôsobom zrušený a naďalej je právoplatný aj vykonateľný. Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Napokon skonštatovala, že podanie dovolania a žiadosti o odklad vykonateľnosti nemajú bez ďalšieho za následok stratu vykonateľnosti exekučného titulu (viď nálež Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 60/04 zo dňa 19. 05. 2004). Na základe toho vyššia súdna úradníčka vyhodnotila, že tu nie sú iné

skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu a ani po vzniku exekučného titulu nenastali okolnosti, ktoré by privodili zánik vymáhaného nároku. Vydané uznesenie bolo právnomu zástupcovi povinných doručené dňa 03.01.2023.

3. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podali v zákonom stanovenej lehote dňa 18.01.2023 povinní 1/ a 2/ sťažnosť, v ktorej zopakovali argumentáciu z návrhu na zastavenie exekúcie, a totiž, že pri vydávaní exekučných titulov došlo zo strany všeobecných súdov k viacerým fatálnym pochybeniam, a to jednak v podobe nesprávneho právneho posúdenia ako aj vo forme viacerých vád zmätočnosti spočívajúcich v arbitrárnosti a ústavnej nekonformnosti všeobecnými súdmi vyslovených právnych názorov obsiahnutých v rozsudkoch tvoriacich exekučný titul. Pochybenia všeobecných súdov dosahujú podľa názoru povinných takú intenzitu, že tieto predstavujú vážny zásah do základného práva povinných podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd, z ktorého dôvodu reálne hrozí zrušenie exekučného titulu, čo by predstavovalo obligatórny dôvod zastavenia exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Povinní majú za to, že tak závažné pochybenia všeobecných súdov a nedostatky, akými trpia exekučné tituly, je nevyhnutné považovať za okolnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, ktoré sú trvalé a pôsobia intenzívne a v podstatnej miere. Navyše, výkonom exekúcie vymáhanej pohľadávky priznanej na podklade dvoch nezákonných rozsudkov Okresného súdu Košice I a Krajského súdu v Košiciach reálne hrozí (vzhľadom na výšku pohľadávky, ktorá je predmetom sporu) vznik škody nie len na majetku samotných povinných, ale zároveň vzhľadom na predmet činnosti oboch povinných a ich postavenie ako prevádzkovateľa regionálnej distribučnej sústavy a dodávateľa elektriny v rámci regulovaného trhu s elektrinou, existuje reálna hrozba narušenia celkového výkonu podnikateľskej činnosti oboch povinných s nepriaznivým vplyvom na riadne fungovanie celého regulovaného trhu s elektrinou vrátane negatívneho dopadu na koncových odberateľov elektriny. Povinní tiež poukázali na súčasné ekonomické pomery oprávneného, keď vzhľadom na jeho nepriaznivú bonitu, jeho zadlženosť, množstvo exekučných konaní vedených veriteľmi oprávneného voči jeho majetku a nedosahovanie akéhokoľvek zisku na strane oprávneného reálne hrozí, že v prípade úspechu povinných v dovolacom konaní bude prípadné navrátenie do pôvodného stavu a celkové spätné vymoženie pohľadávky povinných absolútne znemožnené, čím by na majetku povinných vznikli značné hospodárske škody. Vzhľadom k uvedenému žiadali, aby sudca napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka zmenil a exekúciu v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v plnom rozsahu zastavil, alternatívne aby napadnuté uznesenie zo dňa 27.12.2022 zrušil a vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi na nové rozhodnutie.

4. K sťažnosti povinných sa vyjadril oprávnený prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu s tým, že povinní sa údajnú nesprávnosť napadnutého uznesenia snažia preukázať rovnakými dôvodmi a skutočnosťami, aké už uviedli vo svojom Návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 28.11.2022. V tejto súvislosti povinní poukazujú aj na to, že oprávnený podľa ich názoru nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť, ako aj na „nedosahovanie akéhokoľvek zisku zo strany oprávneného v spojení so zadlženosťou oprávneného,“ čo by malo znemožniť „spätné vymoženie takto nezákonne vyplatených finančných prostriedkov v zmysle fiktívnej pohľadávky oprávneného“. Ak povinní opätovne chcú dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku preukázať aj tým, že ďalším pokračovaním exekúcie by na ich majetku malo dôjsť k vzniku škody, oprávnený opätovne poukazuje na to, že k vzniku škody s nedozernými následkami by mohlo dôjsť práve naopak oprávnenému a to v prípade, ak by táto exekúcia bola na základe nezákonných dôvodov uvádzaných povinnými zastavená. O akejkoľvek prípadnej škode, ktorá by mohla pokračovaním tejto exekúcie vzniknúť povinným, nemožno hovoriť ani v súvislosti s tým, že povinní sú súčasťou nadnárodných monopolov, ktoré v rámci distribúcie a predaja elektrickej energie v súčasnosti dosahujú astronomické zisky a tržby na úkor zvýšenia cien elektrickej energie, a to až v takom rozsahu, že štát považoval za potrebné začať proces ich mimoriadneho zdanenia. Teda ak by aj v tomto prípade došlo k úhrade súm priznaných právoplatným rozhodnutím odvolacieho súdu do rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o podanom Dovolaní, a zároveň k prípadnému zrušeniu právoplatného rozhodnutia krajského súdu (čo povinní absolútne neodôvodnene v rámci svojich vyjadrení považujú akoby za samozrejmosť), povinným v žiadnom prípade nevznikne v kontexte ich majetkových a „zárobkových“ pomerov žiadna ujma. Oprávnený považuje tak návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 28.11.2022, ako aj sťažnosť povinných len za jednoznačnú obštrukciu s prvkami úmyselného marenia exekučného konania, preto navrhol, aby súd sťažnosť povinných v celom rozsahu zamietol.

5. V nadväznosti na podanie sťažnosti zo strany povinných 1/ a 2/ súdny exekútor následne súdu oznámil, že povinný 2/ dňa 18.01.2023 v plnom rozsahu splnil svojej povinnosti vyplývajúce mu z exekučného titulu, splnil svoj záväzok voči oprávnenému vrátane pomerných trov exekúcie. Záväzok povinného 2/ voči oprávnenému teda zanikol splnením a z tohto dôvodu vydal exekútor dňa 19.1.2023 Upovedomenie o ukončení exekúcie proti povinnému 2/. Aktuálne je teda exekučne konanie vykonávané iba proti povinnému 1/.

6. V priebehu rozhodovania o sťažnosti povinných bolo súdu dňa 28.01.2023 doručené podanie povinného 1/ obsahujúce návrh na prerušenie konania v zmysle § 162 ods. 1 CSP, alternatívne v zmysle § 164 CSP. Obsahom podaného návrhu na prerušenie konania sú argumenty, že vzhľadom na podané dovolanie povinných z 03.11.2022 spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti exekučného titulu je možné dôvodne predpokladať úspešnosť podaného dovolania a zrušenie exekučného titulu, obdobne ako sa to už stalo v prípade viacerých exekučných titulov vydaných všeobecnými súdmi v neprospech povinných, ktoré boli následne v rámci dovolacieho konania zrušené zo strany Najvyššieho súdu SR. Zrušenie exekučného titulu v rámci dovolacieho konania teda bude mať za následok neexistenciu spôsobilého exekučného titulu, ktorý je základnou podmienkou exekučného konania, a teda nesplnenie základných podmienok exekučného konania. Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR o návrhu na odklad vykonateľnosti exekučného titulu a predovšetkým samotné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR o podanom dovolaní a (ne)zákonnosti exekučného titulu má zásadný význam a vplyv na exekučné konanie a tieto otázky nie je oprávnený riešiť sám exekučný súd, má povinný 1/ za to, že je daný dôvod na prerušenie exekučného konania do momentu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o podanom dovolaní a (ne)zákonnosti exekučného titulu, alternatívne aspoň do momentu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o podanom návrhu na odklad vykonateľnosti exekučného titulu. Zároveň tunajší súd informoval, že zákonnosť exekučného titulu bola napadnutá dovolaním aj zo strany samotného oprávneného, v prospech ktorého je exekúcia vedená, čo len potvrdzuje odôvodnenosť pochybností o nezákonnosti exekučného titulu, a teda aj nezákonnosti samotnej prebiehajúcej exekúcie. Vzhľadom na skutočnosť, že exekučný titul bol napadnutý dovolaním jednak zo strany oboch povinných ako aj zo strany samotného oprávneného, t.j. všetkými stranami sporu, a tohto času všetkými účastníkmi exekučného konania, je dôvodné predpokladať jeho zrušenie zo strany Najvyššieho súdu SR. Vzhľadom na skutočnosť, že existencia zákonného exekučného titulu je podmienkou zákonosti exekučného konania, má povinný 1/ za to, že prebiehajúce dovolacie konanie na Najvyššom súde SR má zásadný význam pre priebeh a samotnú zákonnosť exekučného konania. Poukázal tiež na to, že prerušenie konania je dočasným, preventívnym a predbežným procesným úkonom súdu, účelom ktorého je nevykonávanie procesných úkonov a nevydávanie rozhodnutí do momentu, kým pretrváva prekážka, ktorá je dôvodom prerušenia konania. Z dôvodu opakovane tvrdenej nepriaznivej bonity oprávneného je povinný 1/presvedčený, že neodkladný výkon exekučného titulu by mohol mať pre neho zvlášť nepriaznivé následky a spôsobiť značné hospodárske škody, pri ktorých by navrátenie do pôvodného stavu, proces tohto navrátenia a s tým spojené riziká, boli v značnom nepomere s prerušením exekučného konania a oddialením práva oprávneného na výkon rozhodnutia v prípade potvrdenia správnosti postupu a právneho posúdenia odvolacieho súdu dovolacím súdom. Na druhej strane oprávnený by prerušením predmetného exekučného konania do momentu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v dovolacom konaní, nebol vážne poškodený, pretože v prípade jeho úspechu v dovolacom konaní, vymoženie priznaných finančných prostriedkov nebude prerušením konania, vzhľadom na postavenie a majetkové pomery povinného, ktorý je stabilným dlhodobo fungujúcim, bonitným subjektom na trhu s elektrinou, ohrozené. Postavenie oprávneného sa teda v prípade prerušenia konania žiadnym spôsobom nezhorší. Vzhľadom na zjavný nepomer rizika vážnych nepriaznivých následkov spôsobených prípadným výkonom exekúcie na základe nezákonného exekučného titulu povinnému a žiadneho reálneho rizika ohrozenia oprávneného vyvolaného požadovaným prerušením exekučného konania do momentu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o podanom dovolaní, má povinný 1/ za to, že prerušenie exekučného konania do momentu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o podaných dovolaniach voči exekučnému titulu, je dôvodné, primerané a hospodárne a umožňuje prechádzať škodám, ktorých vznik by hrozil výkonom exekúcie. Alternatívne, ak by mal exekučný súd za to, že prerušenie konania je dôvodné a hospodárne výlučne do momentu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o návrhu na odklad vykonateľnosti exekučného titulu, žiadal, aby súd rozhodol o prerušení exekučného konania do právoplatného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp.zn.: 3Cob/55/2021 zo dňa 25.08.2022 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Košice I, č.k. 26Cb/68/2017-459 zo dňa 29.9.2020.

K podanému návrhu povinný pripojil aj Dovolanie podané oprávneným, z ktorého súd zistil, že toto bolo podané výlučne vo vzťahu k výške priznaných úrokov z omeškania k dlžnej istine.

7. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Sudca prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal sťažnosťou povinných podanou proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, pričom sťažnosť prejednal v medziach daných ustanoveniami § 239 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne. Po oboznámení sa s napadnutým uznesením a tiež s celým spisovým materiálom súd prvej inštancie konštatuje, že sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení, pre ktoré vyššia súdna úradníčka návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietla. Odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje za dostatočné a jasné. Zároveň sťažnostný súd poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru súdu prvej inštancie učinila i konajúca vyššia súdna úradníčka napadnutým uznesením zadosť.

14. Na podporu správnosti rozhodnutia vyššej súdnej úradníčky súd prvej inštancie dopĺňa, že rovnako nezistil dôvody pre zastavenie exekúcie. V podanej sťažnosti povinný opätovne poukázal a žiadal exekúciu zastaviť z dôvodu, že možno dôvodne predpokladať zrušenie exekučného titulu po vyhovení dovolaniu podanému účastníkmi konania. Je potrebné jednoznačne konštatovať, že dôvodnosť návrhu na zastavenie exekúcie nemožno založiť len na predpokladom úspechu mimoriadneho opravného prostriedku. Takýto postup považuje sťažnostný súd za neprípustný a nemajúci oporu v Exekučnom poriadku, ako aj v rozpore s princípmi právneho štátu. Exekučný súd v žiadnom prípade nemôže ani posudzovať samotné dovolanie, pretože posúdenie dôvodnosti dovolania je výlučným oprávnením dovolacieho súdu, teda Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Uvedené v žiadnom prípade neprináleží exekučnému súdu, ktorý je len súdom vykonávacím. Vo vykonávacom konaní už súd vychádza z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Akékoľvek skutkové a právne skutočnosti, ktoré existovali už v čase vydania exekučného titulu, mohol a mal povinný včas namietať výlučne v základnom konaní, pretože ich

relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu (viď napr. uznesenie Ústavného súdu SR z 05. 11. 2019, sp. zn. IV. ÚS 104/2019, zdroj: ustavnysud.sk; analytická právna veta: ustavnysud.sk). Na vyššie uvedenom závere sťažnostného súdu nemenia nič ani ďalšie tvrdenia povinného, podľa ktorého je oprávnený spoločnosťou v zlej ekonomickej situácii nevykonávajúcou takmer žiadnu podnikateľskú činnosť. Tieto tvrdenia sú vo vzťahu k prebiehajúcej exekúcii bez relevancie. Za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktorý nebol zmenený ani zrušený, tak exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva, pričom je na rozhodnutí oprávneného či toto právo bude aj realizovať. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktoré mu nebolo splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom. Povinný môže exekúcii zabrániť len tým, že Najvyšší súd SR v jeho prospech rozhodne o odklade vykonateľnosti exekučného titulu, v dôsledku čoho by vznikol dôvod pre odklad exekúcie podľa § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. O takomto odklade má pritom právomoc rozhodovať len poverený súdny exekútor a nie exekučný súd.

Podanie dovolania v spojení s návrhom na odklad vykonateľnosti nie je dôvodom pre zastavenie exekúcie. Táto obrana by bola dôvodná len v prípade, ak by o odkladnom účinku dovolania proti exekučnému titulu bolo rozhodnuté v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. V takom prípade by poverenie na vykonanie exekúcie správne nemohlo byť vydané práve z dôvodu, že exekučný titul by nedisponoval vykonateľnosťou. V prejednávanej veci však súd prvej inštancie poukazuje na to, že v čase, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie (t.j. dňa 27.10.2022) o odkladnom účinku dovolania proti exekučnému titulu rozhodnuté nebolo a exekučný titul bol opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorá tak v tom čase bola správne vyznačená. Exekučné konanie a exekúcia sa tak začali dôvodne, pretože sa začali na poklade materiálne a formálne vykonateľného rozhodnutia. Je potrebné ešte zdôrazniť, že rozhodnutie o odkladnom účinku dovolania nemá retroaktívnu povahu, a teda jeho účinky nastávajú až právoplatnosťou rozhodnutia. Týmto spôsobom sú v rovnakom rozsahu chránené legitímne očakávania a právna istota tak oprávneného ako aj povinného. Zastavením exekúcie z dôvodu podania mimoriadneho opravného prostriedku proti právoplatnému a vykonateľnému exekučnému titulu by došlo k nepripustnému zásahu do práv oprávneného a k porušeniu jeho práva na prístup súdu, pretože ak by dovolací súd dovolanie odmietol resp. zamietol, zastavenie exekúcie by sa ukázalo ako nedôvodné. Až v prípade, že by výsledkom konania dovolacieho súdu bolo rozhodnutie, ktorým by bolo dovolaniu vyhovené, t.j. exekučný titul by bol zrušený, nastala by právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku (zrušenie exekučného titulu).

15. Vo všeobecnosti platí, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná. Skúma len tie náležitosti tohto rozhodnutia, ktoré sú rozhodujúce pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi a povolenie exekúcie. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie v danom prípade bola najmä skutočnosť, že proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/55/2020 zo dňa 06. 05. 2021 podal dovolanie, a to spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/55/2020 zo dňa 06. 05. 2021. Súd má v tomto smere za to, že v exekučnom konaní súd nie je v žiadnom prípade oprávnený posudzovať relevanciu dôvodov uvedenú v prípadnom podanom dovolaní, t. j. nie je oprávnený nahrádzať rozhodovanie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o podanom dovolaní. Samotné podanie dovolania s návrhom na odklad vykonateľnosti exekučného titulu nie je dôvodom na zastavenie exekúcie, nebráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Podanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku totiž nemá samo o sebe vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 60/04 zo dňa 19. 05. 2004). Kým teda v dovolacom konaní nedôjde k zrušeniu exekučného titulu, neexistuje v danej veci dôvod na zastavenie exekúcie. Čo sa týka argumentov povinného o zlej ekonomickej kondícii oprávneného, súd sa v tejto súvislosti stotožnil s vyjadrením oprávneného týkajúcim sa nemožnosti reálnych vedomostí povinného o finančnej situácii vo vnútri oprávneného ako obchodnej spoločnosti. Pritom nech by táto bola akákoľvek, nemá vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu ani na vymáhateľnosť jeho pohľadávky, nakoľko oprávnený nie je v konkurze, reštrukturalizácii ani v likvidácii.

16. Na základe vyššie uvedeného tak súd prvej inštancie nemohol inak ako sťažnosť povinného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 24Ek/2964/2022 zo dňa 27.12.2022 zamietnuť v celom rozsahu, keď povinný neuviedol a nepreukázal v podanom návrhu na zastavenie exekúcie a

ani v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu.

17. Podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP, súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

18. Podľa § 162 ods. 3 CSP, o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

19. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

20. Základnou námietkou, ktorou povinný 1/ odôvodňuje svoj návrh na prerušenie exekučného konania, resp. niekoľkokrát ju uvádzal aj v sťažnosti proti napadnutému uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie, je že proti rozhodnutiam ktoré tvoria exekučný titul, bolo (jednak z jeho strany a následne aj zo strany oprávneného) podané dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, pričom v dovolacom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať podstatný vplyv pre rozhodnutie exekučného súdu.

21. Dopytom na informačné oddelenie Okresného súdu Košice I. tunajší súd dňa 31.01.2023 zistil že vo veci podaných dovolaní účastníkov tohto exekučného konania doposiaľ nebolo konané, v spise sp.zn. 26Cb/68/2017 momentálne prebiehajú procesné úkony spojené s predložením veci na Najvyšší súd SR, pričom nie je známe kedy by mohlo byť rozhodnuté či už o odklade vykonateľnosti exekučných titulov alebo o podaných dovolaniach.

V prejednávanej veci sa oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie domáhal voči povinným vymoženiu pohľadávky vo výške 602.042,33 Eur s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Košice I, sp. zn. 26Cb/68/2017 zo dňa 29.9.2020 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/55/2021 - 588 zo dňa 25.08.2022, právoplatným a vykonateľným dňa 21.10.2022. Tieto rozhodnutia boli napadnuté mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý však nemá odkladný účinok a podanie ktorého nemení nič na charaktere ani záväznosti napadnutých rozhodnutí. Dôvody na prerušenie konania je nutné vykladať reštriktívne, to znamená že pre vydanie rozhodnutia o prerušení konania musí súd vzhľadnúť také dôvody, ktoré sú skutočne hodné osobitného zreteľa a pre ktoré je na mieste „oddialiť“ ochranu poskytovanú oprávnenému subjektu v prospech subjektu povinného.

22. Súd posúdil návrh povinného 1/ na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia o dovolaní proti vyššie uvedeným rozhodnutiam tvoriacim exekučný titul a tiež alternatívny návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia o odklade vykonateľnosti označených rozsudkov za nedôvodný. Súd sa nestotožnil s názorom povinného 1/, že podaním dovolania začalo prebiehať konanie, v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v exekučnom konaní a zároveň má za to, že podanie mimoriadneho opravného prostriedku netvorí procesnú prekážku, ktorá by obmedzovala súdneho exekútora vo vykonaní jednotlivých úkonov exekučnej činnosti. Hoci povinný vo svojich podaniach opakovane poukazuje na to, že ďalší priebeh exekúcie by mohol mať nezvratné a neprimerane negatívne následky na jeho majetok a tiež by mohol mať nepriaznivý vplyv na riadne fungovanie celého regulovaného trhu s elektrinou, netreba zabúdať na skutočnosť, že povinný si uloženie povinnosť z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu nespĺnil a oprávnený musel pristúpiť k nútenému výkonu rozhodnutia. Uložená povinnosť k plneniu naďalej trvá a nebola žiadnym spôsobom modifikovaná. Na tejto skutočnosti nič nemení fakt, že právoplatné rozhodnutie bolo napadnuté dovolaním, o ktorom bude rozhodovať Najvyšší súd SR.

23. Navyše sudca prvej inštancie opakovane uvádza, že samotné podanie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku nemá vplyv na prebiehajúce exekučné konanie, ktoré je vedené na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Teda nijakým spôsobom nezasahuje do existencie judikovaného nároku. Takýto vplyv na exekúciu má len jedine právoplatný výsledok konania o mimoriadnom opravnom prostriedku, ktorým bolo vyhovené podávateľovi tohto procesného úkonu. Podaním dovolania nemožno nutne očakávať, že mu aj bude vyhovené, akokoľvek pravdepodobné

sa to subjektívne môže zdať povinnému. Prijatie názoru povinného, že podaním dovolania možno očakávať zastavenie exekúcie v dôsledku zrušenia alebo zmeny exekučného titulu, by nútilo exekučný súd zaoberať sa otázkou rozhodnutia vydaného v inom konaní, resp. zaoberať sa otázkou, na ktorú nemá kompetenciu, keďže úlohou exekučného konania nie je opätovné riešenie sporov, resp. prieskum právoplatných rozhodnutí, ale nútený výkon nárokov priznaných právoplatnými a vykonateľnými exekučnými titulmi. Vzhľadom na uvedené súd ustálil, že dôvod na prerušenie konania podľa vyššie uvedených ustanovení zákona nie je daný.

24. Keďže povinní iniciovali návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodol v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

25. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

28. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

29. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie. Keďže súd návrh povinných na zastavenie exekúcie zamietol a konanie voči povinnému 2/ bolo upovedomením súdneho exekutora v priebehu konania zastavené, nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie súd povinnému 1/ nepriznal (výrok III. tohto uznesenia). Naopak, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by patril oprávnenému ako úspešnej strane - keďže súd prvej inštancie sťažnosť povinných zamietol. Oprávnený si však nárok na náhradu trov za vyjadrenie k podanej sťažnosti neuplatnil, preto súd o jeho nároku v tomto uznesení nerozhodoval.

30. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).